

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
89

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1367. Κύρωση Συμφωνίας για την ανάπτυξη της οικονομι-
κής, βιομηχανικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ
της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας
της Μάλτας. 1
1368. Κύρωση Διεθνούς Σύμβασης για την πρόληψη και
τιμωρία των εγκλημάτων που στρέφονται κατά των
διεθνώς προστατευμένων προσώπων συμπεριλαμβανο-
μένων των διπλωματικών αντιπροσώπων. 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1367

*Κύρωση Συμφωνίας για την ανάπτυξη της οικονομικής,
βιομηχανικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ της
Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της
Μάλτας.*

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς,
ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο Πρῶτο

Κυρώνεται, καὶ ἔχει τὴν ἰσχὺ πού ὀρίζει τὸ ἄρθρο 28
παράγρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἡ Συμφωνία γιὰ τὴν ἀνάπτυξη
τῆς οἰκονομικῆς, βιομηχανικῆς καὶ τεχνικῆς συνεργασίας,
πού ὑπογράφηκε στὴ Βαλέττα στίς 9 Ὀκτωβρίου 1980,
μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ
τῆς Δημοκρατίας τῆς Μάλτας, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο σὲ
πρωτότυπο στὴν Ἀγγλικὴ γλῶσσα καὶ σὲ μετάφραση στὴν
Ἑλληνικὴ ἔχει ὡς ἑξῆς :

AGREEMENT

between the Government of the Hellenic Republic and
the Government of the Republic of Malta on the de-
velopment of economic, industrial and technical
cooperation.

The Government of the Hellenic Republic and the
Government of the Republic of Malta,

— Desirous of developing economic, industrial and
technical cooperation between the two countries to their
mutual advantage,

— Considering the wish of the two Governments for
the exploitation of their economic, industrial and te-
chnical resources for the development of both countries,
within the framework of a wide and lasting coopera-
tion,

— Recognising that the preconditions for economic,
technical and industrial cooperation are given,

— Acting in conformity with their respective inter-
national obligations,

— Have agreed as follows :

Article 1

The two Contracting Parties, in conformity with their
internal laws and regulations, as well as their interna-
tional obligations, shall encourage the development
of economic, industrial and technical cooperation bet-
ween interested enterprises and economic organisa-
tions of their respective countries in the fields of indu-
stry, agriculture, trade and technology, in such a way
that the transactions between the two countries reach
the highest possible level and be promoted in a way as-
suring the balance of mutual benefits and the harmo-
nious development of their economic relations.

To this end, they shall grant each other a treatment as favourable as possible and shall make all necessary efforts to facilitate the development of such cooperation.

Article 2

The Joint Commission referred to in Article 8 shall determine the areas where the expansion of cooperation is deemed to be mutually desirable, and they shall encourage and support the initiatives for cooperation in these areas.

Article 3

Cooperation under this Agreement shall be realised on the basis of contracts concluded between enterprises or organisations of the Contracting parties in conformity with their laws and regulations. The appropriate Authorities of the two countries have to be notified in advance about specific contracts under this Agreement.

Article 4

The two Contracting Parties shall take all efforts to promote the joint initiatives of the companies of both countries on third markets.

Article 5

Payments for deliveries of goods and services between the two countries shall be effected in convertible currencies of mutual acceptance.

Article 6

The two Contracting Parties, taking into consideration the importance of financing for the development of economic, industrial and technical cooperation, shall make all efforts that credits on most favourable terms for each particular case should be provided within the framework of their internal legislation and regulations, and in conformity with their international obligations.

Article 7

Amendments to this Agreement shall be agreed upon in writing between the two Contracting Parties.

Article 8

The two Contracting Parties in order to implement this Agreement set up a Joint Commission composed of representatives of the two Parties. The Commission shall hold sessions, at least once a year at the request of either of the Contracting Parties, alternately in one of the two countries.

The Joint Commission shall be composed of members appointed by the Government of the Republic of Malta and the Government of the Hellenic Republic. The Commission may avail itself of the advice of experts. Its meeting shall be chaired by the member so designated by the host Government. The Commission shall establish its procedures for its functioning.

The Joint Commission may establish working groups, especially for the examination of specific areas of cooperation and in particular to identify specific projects, ensuring their implementation and for putting forward suggestions aimed at solving existing problems.

Article 9

The present Agreement is subject to approval in accordance with the legal provisions in force in each coun-

try concerned and it shall come into effect on the day of exchanging the notes confirming the fact of such approval. The present Agreement shall be valid for five (5) years. Thereafter it shall remain valid until six months from the date when one of the two Contracting Parties notifies in writing the other party of its intention to terminate the Agreement.

The termination of this Agreement shall not affect the execution of contracts and undertakings concluded during the period of its validity between enterprises and economic organisations in the two countries.

Done in Valetta on 9th October 1980 in two originals in the English language, both texts being equally authentic.

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the Republic of Malta
JOHN PESMAZOGLOU	MAURICE ABELA
Ambassador of Greece	Secretary, Ministry of Foreign Affairs

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξύ της Κυβερνήσεως της Έλληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Μάλτας για την Ανάπτυξη της Οικονομικής, Βιομηχανικής και Τεχνικής Συνεργασίας

Η Κυβέρνηση της Έλληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Μάλτας,

— Έπιθυμώντας να αναπτύξουν την οικονομική, βιομηχανική και τεχνική συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών για το άμοιβαίο συμφέρον τους,

— Λαμβάνοντας υπόψη την επιθυμία των δύο Κυβερνήσεων για την εκμετάλλευση των οικονομικών, βιομηχανικών και τεχνικών πόρων με σκοπό την ανάπτυξη των δύο χωρών μέσα στο πλαίσιο μιας ευρείας και διαρκούς συνεργασίας,

— Αναγνωρίζοντας ως δεδομένες τις προϋποθέσεις για οικονομική, τεχνική και βιομηχανική συνεργασία,

— Ένεργώντας σύμφωνα με τις οικείες διεθνείς υποχρεώσεις τους

— Συμφώνησαν τα ακόλουθα :

Άρθρο 1

Τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία και κανονισμούς τους ως και τις διεθνείς τους υποχρεώσεις, θα ενθαρρύνουν την ανάπτυξη της οικονομικής, βιομηχανικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων και οικονομικών οργανισμών των αντίστοιχων χωρών τους, στους τομείς της βιομηχανίας, γεωργίας, εμπορίου και τεχνολογίας, κατά τέτοιο τρόπο ώστε οι συναλλαγές μεταξύ των δύο χωρών να φθάσουν το υψηλότερο δυνατό επίπεδο και να προωθηθούν κατά τρόπο διασφαλίζοντα την εξισορρόπηση των άμοιβαίων συμφερόντων και την άρμονική ανάπτυξη των οικονομικών τους σχέσεων.

Πρός το σκοπό αυτόν θα παρέχουν το ένα στο άλλο μεταχείριση όσο το δυνατό ευνοϊκή και θα καταβάλλουν όλες τις αναγκαίες προσπάθειες για να διευκολύνουν την ανάπτυξη μιας τέτοιας συνεργασίας.

Άρθρο 2

Η Μικτή Έπιτροπή που αναφέρεται, στο άρθρο 8 θα προσδιορίσει τους τομείς στους οποίους ή διεύρυνση της συνεργασίας θεωρείται άμοιβαίως επιθυμητή και θα ενθαρ-

ρύνουν και θα υποστηρίξουν τις πρωτοβουλίες για συνεργασία στους τομείς αυτούς.

Άρθρο 3

Η Συνεργασία, σύμφωνα με τους όρους της παρούσας συμφωνίας, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί με βάση τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί μεταξύ των επιχειρήσεων ή οργανισμών των Συμβαλλόμενων Μερών σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς τους. Οι ειδικές συμβάσεις κατά την παρούσα συμφωνία θα πρέπει να γνωστοποιηθούν εκ των προτέρων στις αρμόδιες Αρχές των δύο χωρών.

Άρθρο 4

Τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να προωθήσουν τις κοινές πρωτοβουλίες των εταιρειών των δύο χωρών σε τρίτες αγορές.

Άρθρο 5

Οι πληρωμές για παραδόσεις εμπορευμάτων και παροχή υπηρεσιών μεταξύ των δύο χωρών θα πραγματοποιηθούν σε μετατρέψιμο συνάλλαγμα αμοιβαίας αποδοχής.

Άρθρο 6

Τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη την σπουδαιότητα της χρηματοδότησης για την ανάπτυξη της οικονομικής, βιομηχανικής και τεχνικής συνεργασίας, θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια ώστε να παρασχεθούν πιστώσεις με τους πλέον ευνοϊκούς όρους για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, μέσα στο πλαίσιο της εσωτερικής τους νομοθεσίας και των κανονισμών τους και σύμφωνα με τις διεθνείς τους υποχρεώσεις.

Άρθρο 7

Οι τροποποιήσεις της παρούσας συμφωνίας θα πρέπει να συμφωνηθούν γραπτώς μεταξύ των δύο Συμβαλλόμενων Μερών.

Άρθρο 8

Τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη σκοπούντα την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας συνιστούν Μικτή Έπιτροπή απαρτιζόμενη από αντιπροσώπους των δύο Μερών. Η Έπιτροπή θα συνέρχεται τουλάχιστο μία φορά το έτος μετά από αίτηση οποιουδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, σε μία από τις δύο χώρες εναλλάξ.

Η Μικτή Έπιτροπή θα αποτελείται από μέλη διοριζόμενα από την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Μάλτας και την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας. Η Έπιτροπή θα μπορεί να κάνει χρήση των συμβουλών εμπειρογνομόνων. Οι συνεδριάσεις θα προεδρεύονται από μέλος οριζόμενο γι' αυτό από την φιλοξενούσα Κυβέρνηση. Η Έπιτροπή θα καθιερώνει τις διαδικασίες λειτουργίας της.

Η Μικτή Έπιτροπή θα μπορεί να συστήσει ομάδες εργασίας, ειδικά για την εξέταση συγκεκριμένων τομέων συνεργασίας και ειδικότερα για τον προσδιορισμό συγκεκριμένων έργων, διασφαλίζοντας την εφαρμογή τους, ως και για την υποβολή προτάσεων σκοπούντων την επίλυση των υφιστάμενων προβλημάτων.

Άρθρο 9

Η παρούσα συμφωνία υπόκειται σε έγκριση σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές διατάξεις σε κάθε ενδιαφερόμενη χώρα και θα τεθεί σε ισχύ την ημέρα ανταλλαγής των διακοινώσεων που επιβεβαιώνουν αυτή την έγκριση. Η παρούσα συμφωνία θα ισχύει για πέντε (5) έτη. Μετά ταύτα θα ισχύει για έξι μήνες από την ημερομηνία που ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα γνωστοποιήσει γραπτώς στο άλλο την πρόθεσή του να καταγγείλει την Συμφωνία.

Η καταγγελία της παρούσας Συμφωνίας δεν θα επηρεάσει την εκτέλεση των συμβάσεων και εργοληψιών που συνάφθηκαν κατά την περίοδο της ισχύος της μεταξύ επιχειρήσεων και οικονομικών οργανισμών στις δύο χώρες.

Εγινε στην Βαλέττα στις 9 Οκτωβρίου 1980, σε δύο πρωτότυπα στην Αγγλική γλώσσα, τα δύο κείμενα δε είναι εξ ίσου αυθεντικά.

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Πρέσβης της Ελλάδος

Για την Κυβέρνηση της
Δημοκρατίας της Μάλτας
MAURICE ABELA
Γενικός Γραμματέας του
Υπουργείου Εξωτερικών

Άρθρο Δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα - Πρακτικά που εκδίδονται σε εκτέλεση της Συμφωνίας αυτής καταρτίζονται από τη Μικτή Έπιτροπή του άρθρου 8 και έγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών.

Άρθρο Τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 5 Ιουλίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΕΡΑΣ. ΑΡΣΕΝΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΔΗΜ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ	ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 7 Ιουλίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1368

Κύρωση Διεθνούς Σύμβασης για την πρόληψη και τιμωρία των εγκλημάτων που στρέφονται κατά των διεθνώς προστατευομένων προσώπων συμπεριλαμβανομένων των διπλωματικών αντιπροσώπων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής, ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που όριζε το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Διεθνής Σύμβαση για την πρόληψη και τιμωρία των εγκλημάτων που στρέφονται κατά των διεθνώς προστατευομένων προσώπων συμπεριλαμβανομένων των διπλωματικών αντιπροσώπων, που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη στις 14.12.1973, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην Αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην Ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION

on the prevention and punishment of crimes against internationally protected persons, including Diplomatic agents

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

Considering that crimes against diplomatic agents and other internationally protected persons jeopardizing the safety of these persons create a serious threat to the maintenance of normal international relations which are necessary for co-operation among States,

Believing that the commission of such crimes is a matter of grave concern to the international community,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention and punishment of such crimes,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention :

1. «internationally protected person» means :

(a) a Head of State, including any member of a collegial body performing the functions of a Head of State under the constitution of the State concerned, a Head of Government or a Minister for Foreign Affairs, whenever any such person is in a foreign State, as well as members of his family who accompany him ;

(b) any representative or official of a State or any official or other agent of an international organisation of an intergovernmental character who, at the time when and in the place where a crime against him, his official premises, his private accommodation or his means of transport is committed, is entitled pursuant to international law to special protection from any attack on his person, freedom or dignity, as well as members of his family forming part of his household ;

2. «alleged offender» means a person as to whom there is sufficient evidence to determine *prima facie* that he has committed or participated in one or more of the crimes set forth in article 2.

Article 2

1. The international commission of :

(a) a murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of an internationally protected person;

(b) a violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transport of an internationally protected person likely to endanger his person or liberty ;

(c) a threat to commit any such attack;

(d) an attempt to commit any such attack; and

(e) an act constituting participation as an accomplice in any such attack

shall be made by each State party a crime under its internal law.

2. Each State Party shall make these crimes punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

3. Paragraphs 1 and 2 of this article in no way derogate from the obligations of States Parties under international law to take all appropriate measures to prevent other attacks on the person, freedom or dignity of an internationally protected person.

Article 3

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set forth in article 2 in the following cases :

(a) when the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State ;

(b) when the alleged offender is a national of that State ;

(c) when the crime is committed against an internationally protected person as defined in article 1 who enjoys his status as such by virtue of functions which he exercises on behalf of that State.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over these crimes in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 4

States Parties shall co-operate in the prevention of the crimes set forth in article 2, particularly by :

(a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories;

(b) exchanging information and co-ordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

Article 5

1. The State Party in which any of the crimes set forth in article 2 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to all other States concerned, directly or through the Secretary - General of the United Nations, all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regarding the identity of the alleged offender.

2. Whenever any of the crimes set forth in article 2 has been committed against an internationally protected person, any State Party which has information concerning the victim and the circumstances of the crime shall endeavour to transmit it, under the conditions provided for in its internal law, fully and promptly to the State Party on whose behalf he was exercising his functions.

Article 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take the appropriate measures under its internal law so as to ensure his presence for the purpose of prosecution or extradition. Such measures shall be notified without delay directly or through the Secretary-General of the United Nations to :

(a) the State where the crime was committed;

(b) the State or States of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in whose territory he permanently resides;

(c) the State or States of which the internationally protected person concerned is a national or on whose behalf he was exercising his functions ;

(d) all other States concerned; and

(e) the international organization of which the internationally protected person concerned is an official or an agent.

2. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled :

(a) to communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to protect his rights or, if he is a stateless person, which he requests and which is willing to protect his rights; and

(b) to be visited by a representative of that State.

Article 7

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite him, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State.

Article 8

1. To the extent that the crimes set forth in article 2 are not listed as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every future extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may, if it decides to extradite, consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable offences between themselves subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.

4. Each of the crimes shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 3.

Article 9

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connexion with any of the crimes set forth in article 2 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connexion with criminal proceedings brought in respect of the crimes set forth in article 2, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

Article 11

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary - General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 12

The provisions of this Convention shall not affect the application of the Treaties on Asylum, in force at the date of the adoption of this Convention, as between the States which are parties to those Treaties; but a State Party to this Convention may not invoke those Treaties with respect to another State Party to this Convention which is not a party to those Treaties.

Article 13

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 14

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1974 at United Nations Headquarters in New York.

Article 15

This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary - General of the United Nations.

Article 16

This Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 18

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Secretary - General of the United Nations.

Article 19

The Secretary - General of the United Nations shall inform all States, *inter alia* :

(a) of signatures to this Convention, of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles 14, 15 and 16 and of notifications made under article 18.

(b) of the date on which this Convention will enter into force in accordance with article 17.

Article 20

The original of this Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary - General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 14 December 1973.

ΣΥΜΒΑΣΗ

Για την πρόληψη και τιμωρία των εγκλημάτων των στρεφόμενων κατά των διεθνώς προστατευόμενων προσώπων συμπεριλαμβανομένων των Διπλωματικών Αντιπροσώπων.

Τα μετέχοντα στην παρούσα Σύμβαση Κράτη

Έχοντας υπόψη τους σκοπούς και τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών που αφορούν στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και στην προαγωγή των φιλικών σχέσεων και της συνεργασίας μεταξύ των Κρατών,

Θεωρώντας ότι τα εγκλήματα κατά των διπλωματικών αντιπροσώπων και των λοιπών διεθνώς προστατευόμενων προσώπων εκθέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλεια των εν λόγω προσώπων δημιουργούν σοβαρή απειλή κατά της διατήρησης των ομαλών διεθνών σχέσεων που είναι απαραίτητες για τη συνεργασία μεταξύ των Κρατών.

Πεπεισμένα ότι η τέλεση τέτοιων εγκλημάτων είναι ζήτημα που ενδιαφέρει σοβαρά τη διεθνή κοινότητα,

Πεπεισμένα ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη να υιοθετηθούν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα για την πρόληψη και τιμωρία τέτοιων εγκλημάτων,

Συμφώνησαν τα κατωτέρω :

"Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης :

1. Με τον όρο «διεθνώς προστατευόμενο πρόσωπο» νοείται :

α) 'Ο 'Αρχηγός Κράτους, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε συλλογικού σώματος εκτελούντος χρέη 'Αρχηγού Κράτους σύμφωνα με το Σύνταγμα του περί ου πρόκειται Κράτους, ο Πρωθυπουργός ή 'Υπουργός 'Εξωτερικών, όταν οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο βρίσκεται σε άλλοδαπό Κράτος, καθώς και τα μέλη της οικογενείας του που τον συνοδεύουν.

β) 'Οποιοσδήποτε αντιπρόσωπος ή αξιωματούχος ενός Κράτους ή οποιοσδήποτε αξιωματούχος ή αντιπρόσωπος ενός διεθνούς οργανισμού διακρατικού χαρακτήρα ή ο οποίος, όταν κατ'όντο δπου διαπράττεται έγκλημα έναντιόν του, του ύπηρεσιακού του γραφείου, του ιδιωτικού του καταλύματος ή του μεταφορικού του μέσου, δικαιούται σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο ειδικής προστασίας από οποιαδήποτε επίθεση κατά του προσώπου του, της έλευθερίας ή υπόληψώς του, καθώς και των μελών της οικογενείας του που αποτελούν μέρος του οίκου του.

2. Με τον όρο «φερόμενος ως έγκληματίας» νοείται το πρόσωπο για το οποίο υπάρχουν έπαρκεις αποδείξεις ώστε να προσδιορίζουν εκ πρώτης όψως ότι διέπραξε ή μετέσχε

σ' ένα ή περισσότερα από τα εγκλήματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 2.

"Άρθρο 2

1. 'Η εκ προθέσεως τέλεση :

α) φόνου, απαγωγής ή άλλης επίθεσης κατά του προσώπου ή της έλευθερίας διεθνώς προστατευόμενου προσώπου,

β) βίαιης επίθεσης κατά της επίσημης εγκατάστασης (ύπηρεσιακού γραφείου), του ιδιωτικού καταλύματος ή του μεταφορικού μέσου διεθνώς προστατευόμενου προσώπου ή οποια πιθανώς θέτει σε κίνδυνο το πρόσωπο ή την έλευθερία του,

γ) απειλής διαπράξεως οποιασδήποτε τέτοιας επίθεσης,

δ) απόπειρας διαπράξεως οποιασδήποτε τέτοιας επίθεσης, και

ε) πράξεως που αποτελεί συμμετοχή σε οποιαδήποτε τέτοια επίθεση, θα καταστεί από κάθε Κράτος-Μέρος έγκλημα σύμφωνα με το έσωτερικό του δίκαιο.

2. Κάθε Κράτος - Μέρος όφειλει να καταστήσει τα εν λόγω εγκλήματα τιμωρητέα με κατάλληλες ποινές που λαμβάνουν υπόψη το σοβαρό τους χαρακτήρα.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου κατ' ούδένα τρόπο θίγουν τις σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο υποχρεώσεις των Κρατών-Μερών να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα προλήψεως άλλων προσβολών του προσώπου, της έλευθερίας ή της αξιοπρέπειας διεθνώς προστατευόμενου προσώπου.

"Άρθρο 3

1. Κάθε Κράτος - Μέρος θα λάβει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να καθιερωθεί ή δικαιοδοσία αυτού στα εγκλήματα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 2 στις παρακάτω περιπτώσεις :

α) "Όταν το έγκλημα διαπράττεται στο έδαφος του εν λόγω Κράτους ή σ' ένα πλοίο ή αεροπλάνο έγγεγραμμένο στο εν λόγω Κράτος.

β) "Όταν ο φερόμενος ως έγκληματίας είναι υπήκοος του εν λόγω Κράτους.

γ) "Όταν το έγκλημα διαπράττεται κατά διεθνώς προστατευόμενου προσώπου έπως τουτο όρίζεται στο άρθρο 1 που απολαμβάνει του καθεστώτος αυτού ως τοιούτου δυνάμει των καθηκόντων που άσκει για λογαριασμό του εν λόγω Κράτους.

2. Κάθε Κράτος-Μέρος θα λάβει όμοίως τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να καθιερωθεί ή δικαιοδοσία αυτού επί των εγκλημάτων τούτων στις περιπτώσεις που ο φερόμενος ως έγκληματίας βρίσκεται στο έδαφος αυτού και τουτο δέν τον εκδίδει σύμφωνα με το άρθρο 8 σε οποιοδήποτε από τα Κράτη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

3. 'Η Σύμβαση αυτή δέν αποκλείει οποιαδήποτε ποινική δικαιοδοσία άσκουμένη σύμφωνα με το 'Εσωτερικό Δίκαιο

"Άρθρο 4

Τα Κράτη - Μέρη θα συνεργάζονται για την πρόληψη των εγκλημάτων των διαλαμβανομένων στο άρθρο 2, ειδικότερα για :

α) τη λήψη όλων των πρακτικώς δυνατών μέτρων προλήψεως της προπαρασκευής εντός των αντίστοιχων εδαφών τους για τη διάπραξη των εγκλημάτων αυτών εντός ή εκτός των εδαφών τους,

β) την ανταλλαγή πληροφοριών και συντονισμού της λήψεως διοικητικών και λοιπών μέτρων σάν κατάλληλων για την πρόληψη της διαπράξεως των εγκλημάτων τούτων.

"Άρθρο 5

1. Τό Κράτος-Μέρος στο όποιο οποιοδήποτε των εγκλημάτων των διαλαμβανομένων στο άρθρο 2 διαπράχτηκε έαν

έχει λόγους να πιστεύει ότι ο φερόμενος ως έγκληματίας διέφυγε της περιοχής αυτού, θα γνωστοποιεί σε όλα τα λοιπά ενδιαφερόμενα Κράτη, άπευθείας ή μέσω του Γενικού Γραμματέα των 'Ηνωμένων Έθνών, όλα τα επί τούτω πραγματικά περιστατικά τα άφορώντα στο διαπραχθέν έγκλημα και κάθε διχόσημη πληροφορία άφορώσα στην ταυτότητα του φερόμενου ως έγκληματία.

2. "Όταν όποιοδήποτε των έγκλημάτων των διαλαμβανόμενων στο άρθρο 2 διαπραχθεί έναντίον διεθνώς προστατευόμενου προσώπου, κάθε Κράτος - Μέρος που έχει πληροφορίες που άφορούν στο θύμα και τις συνθήκες του έγκλήματος θα προσπαθήει να διαβιβάσει αυτές σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το Έσωτερικό Δίκαιο, πλήρως και έμπροθέσμως στο Κράτος - Μέρος για λογαριασμό του όποιου άσκούσε τούτο τή καθήκοντά του.

"Άρθρο 6

1. Βεβαιωθέν ότι οι περιστάσεις τή έγγυώνται, τή Κράτος - Μέρος στο έδαφος του όποιου βρίσκεται ο φερόμενος ως έγκληματίας θα λαμβάνει τή κατάλληλα κατά τή έσωτερικό του Δίκαιο μέτρα ώστε να εξασφαλίζει τή παρουσία του για τή σκοπό τής ποινικής διώξεως ή εκδόσεώς του. Τά μέτρα αυτά θα γνωστοποιούνται άμελλητί άπευθείας ή μέσω του Γενικού Γραμματέα των 'Ηνωμένων Έθνών :

- α) στο Κράτος στο όποιο διαπράχθηκε τή έγκλημα,
- β) στο Κράτος ή στα Κράτη των όποιων ο φερόμενος ως έγκληματίας είναι υπήκοος ή, εάν είναι άπατρις, στην επικράτεια των όποιων διαμένει μόνιμα,
- γ) στο Κράτος ή στα Κράτη των όποιων τή διεθνώς προστατευόμενο πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος ή για λογαριασμό του όποιου άσκούσε τούτο τή καθήκοντά του,
- δ) σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο Κράτος, και
- ε) στο διεθνή όργανισμό του όποιου τή διεθνώς προστατευόμενο πρόσωπο αυτό είναι άξιωματούχος ή αντιπρόσωπος.

2. Κάθε πρόσωπο για τή όποιο λαμβάνονται τή μέτρα που αναφέρονται στην παραγρ. 1 του άρθρου αυτού θα δικαιούται :

- α) να επικοινωνεί άμέσως με τόν πλησιέστερο άρμόδιο αντιπρόσωπο του Κράτους του όποιου είναι υπήκοος ή τή όποιο άλλως δικαιούται να προσπίζει τή δικαιώματά του ή εάν είναι άπατρις τή όποιο επιθυμεί και τή όποιο είναι πρόθυμο να προσπίζει τή δικαιώματά του, και
- β) να τή επισκέπτεται ο αντιπρόσωπος του Κράτους αυτού.

"Άρθρο 7

Τό Κράτος - Μέρος στο έδαφος του όποιου βρίσκεται ο φερόμενος ως έγκληματίας, εάν δέν τόν εκδώσει, θα υποβάλει χωρίς καμιά εξαίρεση και χωρίς άδικαιολόγητη καθυστέρηση τήν υπόθεση στις άρμόδιες άρχές αυτού προς τή σκοπό τής διώξεώς του σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους τούτου.

"Άρθρο 8

1. Στο μέτρο που τή έγκλήματα τή διαλαμβανόμενα στο άρθρο 2 δέν περιλαμβάνονται μεταξύ των άδικημάτων για τή όποια είναι δυνατή ή έκδοση σε όποιαδήποτε συνθήκη περί εκδόσεως ύφιστάμενη μεταξύ των Κρατών-Μερών θα θεωρούνται ότι συμπεριλαμβάνονται σ' αυτήν ως τοιαύτα. Τά Κράτη-Μέρη άναλαμβάνουν να συμπεριλάβουν τή έγκλήματα αυτά στα άδικήματα εκείνα για τή όποια ή έκδοση είναι δυνατή σε κάθε μελλοντική συνθήκη περί εκδόσεως που θα συναφθεί μεταξύ τους.

2. Έάν ένα Κράτος - Μέρος που έξαρτά τήν έκδοση εκ τής ύπαρξης συνθήκης λάβει αίτηση έκδοσης από κάποιον άλλο Κράτος - Μέρος μετά του όποιου δέν έχει συνθήκη περί εκδόσεως μπορεί, εάν αποφασίσει τήν έκδοση, να θεωρήσει τήν παρούσα Σύμβαση σαν τή νόμιμη βάση για τήν έκδοση εν σχέσει προς τή έγκλήματα αυτά. Η έκδοση θα υπόκειται

στις δικονομικές διατάξεις και λοιπές προϋποθέσεις του νόμου του Κράτους από τή όποιο ζητήθηκε ή έκδοση.

3. Τά Κράτη-Μέρη που δέν έξαρτούν τήν έκδοση από τήν ύπαρξη συνθήκης θα άναγνωρίζουν τή έγκλήματα αυτά σαν άδικήματα για τή όποια ή έκδοση είναι δυνατή μεταξύ των, επιφυλασσόμενων των δικονομικών διατάξεων και λοιπών προϋποθέσεων του νόμου του Κράτους από τή όποιο αίτεται ή έκδοση.

4. Κάθε ένα έγκλημα θα θεωρείται, για τή σκοπό τής έκδοσης μεταξύ των Κρατών-Μερών, σαν να είχε διαπραχθεί όχι μόνο στον τόπο όπου έλαβε χώρα, αλλά και στο έδαφος των Κρατών από τή όποια αίτεται ή καθιέρωση τής δικαιοδοσίας τους σύμφωνα προς τήν παράγραφο 1 του άρθρου 3.

"Άρθρο 9

Σε κάθε πρόσωπο διωκόμενο για όποιοδήποτε έγκλημα απ' αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 2 θα παρέχεται ή έγγυρη δικαίως μεταχείρισής του σε όλα τή στάδια τής δίκης.

"Άρθρο 10

1. Τά Κράτη - Μέρη θα παρέχουν τή ένα στο άλλο τή μεγαλύτερη δυνατή βοήθεια σε σχέση προς ποινική διώξη έγειρόμενη για τή στο άρθρο 2 διαλαμβανόμενα έγκλήματα συμπεριλαμβανομένης τής παροχής όλων των στή διάθεσή τους άπαραίτητων για τή διώξη, άποδείξεων.

2. Οι διατάξεις τής παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δέν θα θίγουν τις υποχρεώσεις που άφορούν στην άμοιβαία δικαστική άρωγή, τις περιεχόμενες σε όποιαδήποτε άλλη συνθήκη.

"Άρθρο 11

Τό Κράτος-Μέρος στο όποιο διώκεται ο φερόμενος ως έγκληματίας οφείλει να άνακοινώνει τήν όριστική έκβαση τής δίκης στο Γενικό Γραμματέα των 'Ηνωμένων Έθνών, που υποχρεούται να διαβιβάσει τις πληροφορίες στα λοιπά Κράτη-Μέρη.

"Άρθρο 12

Οί διατάξεις τής Σύμβασης αυτής δέν θα θίγουν τήν έφαρμογή των περί Άσύλου Συνθηκών, σε ισχύ κατά τήν ήμερομηνία τής συνάψεως τής παρούσας Σύμβασης, μεταξύ των Κρατών των μετεχόντων στις έν λόγω Συνθήκες αλλά εν Κράτος - Μέρος στην παρούσα Σύμβαση δέν μπορεί να επικαλεσθεί τις έν λόγω Συνθήκες εν σχέσει με άλλο Κράτος-Μέρος στην παρούσα Σύμβαση τή όποιο δέν μετέχει στις έν λόγω Συνθήκες.

"Άρθρο 13

1. Όποιαδήποτε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών-Μερών άφορώσα στην έρμηνεία ή έφαρμογή τής παρούσας Σύμβασης που δέν διευθετείται με διαπραγματεύσεις θα παραπέμπεται στην δικαιοσύνη, μετά από αίτηση ενός από αυτά. Εάν μέσα σε έξη μήνες από τήν ήμερομηνία τής αίτησης για δικαιοσύνη τή Μέρη άδυνατούν να συμφωνήσουν εν τής οργανώσεως τής δικαιοσύνης, όποιοδήποτε από αυτά μπορεί να παραπέμψει τή διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο με αίτηση υποβλλόμενη σύμφωνα με τόν Κανονισμό του Δικαστηρίου.

2. Κάθε Κράτος - Μέρος μπορεί κατά τήν υπογραφή ή κύρωση τής παρούσας Σύμβασης ή κατά τήν προσχώρηση σ' αυτή να δηλώσει ότι δέν θεωρεί τόν έαυτό του δεσμευόμενο από τήν παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Τά λοιπά Κράτη - Μέρη δέν θα δεσμεύονται από τήν παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου σε σχέση με όποιοδήποτε μετέχον τής Συμβάσεως Κράτος που διατύπωσε τέτοια επίφυλαξη.

3. Όποιοδήποτε Κράτος - Μέρος που διατύπωσε επίφυλαξη σύμφωνα με τήν παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου μπορεί όποτεδήποτε να άρει τήν επίφυλαξη με γνωστοποίηση προς τή Γενικό Γραμματέα των 'Ηνωμένων Έθνών.

"Αρθρο 14

"Η παρούσα Σύμβαση θα είναι άνοικτη για υπογραφή απ' όλα τὰ Κράτη-Μέρη μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1974 στη Νέα Υόρκη, έξω των Ήνωμένων Έθνών.

"Αρθρο 15

"Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε κύρωση. Τα έγγραφα επικύρωσης θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα των Ήνωμένων Έθνών.

"Αρθρο 16

"Η παρούσα Σύμβαση θα παραμείνει άνοικτη για την προσχώρηση οποιουδήποτε Κράτους. Τα έγγραφα προσχώρησης θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ήνωμένων Έθνών.

"Αρθρο 17

1. "Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την τριακοστή ημέρα από την ήμερομηνία κατάθεσης στο Γενικό Γραμματέα των Ήνωμένων Έθνών του είκοστού δεύτερου εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε Κράτος που κυρώνει ή προσχωρεί στη Σύμβαση μετά την κατάθεση του είκοστού δεύτερου εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα από την κατάθεση από το Κράτος αυτό του ίδιου εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

"Αρθρο 18

1. "Οποιοδήποτε Κράτος-Μέρος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση με έγγραφη γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα των Ήνωμένων Έθνών.

2. "Η καταγγελία καθίσταται ισχυρή έξι μήνες από την ήμερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα των Ήνωμένων Έθνών.

"Αρθρο 19

"Ο Γενικός Γραμματέας των Ήνωμένων Έθνών ένημερώνει όλα τὰ Κράτη, μεταξύ άλλων :

α) περί της υπογραφής της παρούσας Σύμβασης για την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης σύμφωνα με τὰ άρθρα 14, 15 και 16 και περί των γνωστοποιήσεων κατά το άρθρο 18.

β) Για την ήμερομηνία που η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 17.

"Αρθρο 20

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας το Κινεζικό, Άγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο είναι εξ ίσου αυθεντικά θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα των Ήνωμένων Έθνών, ο οποίος θα αποστείλει κυρωμένα αντίγραφα τούτου σε όλα τὰ Κράτη.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ οί υπογεγραμμένοι, έχοντας δεόντως εξουσιοδοτηθεί από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπογράψαν την παρούσα Σύμβαση, που άνοιχτηκε για υπογραφή στη Νέα Υόρκη στις 14 Δεκεμβρίου 1973.

"Αρθρο δεύτερο.

"Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθώ ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 5 Ιουλίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 7 Ιουλίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ